

LE JOURNAL BIELORUSSIEN
«LA PATRIE»DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG
„DAS VATERLAND“ВОРГАН БЕЛАРУСКАЙ НАЦЫЯНАЛЬНА-
ВЫІЗВОЛЬНАЙ ДУМКІ

DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG „BAEKAUŠČINA“ („VATERLAND“)

Herausgeber: Wladimir BORTNIK

Postadresse: Die Weissruthenische Zeitung „Baekauščina“ („Das Vaterland“),
(13 b) München 19, Schliessfach 69.Druck: „LOGOS“, Buchdruckerei u. Verl., G.m.b.H., München 8, Rosenheimer Str. 48 a.
Цана паза Нямеччыны: ЗША — 20 цэнтаў, Канада — 20 ц., Ангельшчына — 1 шылт., Францыя — 20 фр., Бельгія — 5 фр., Аўстралія — 1 шылт.,
Аргентына — 2 пэзо. У іншых краінах раунавартасць 15 ам. цэнтаў.
Цана лётніцкай поштай у заакіянскіх краінах — 30 ам. цэнтаў. — Падвой-
ныя нумары каштоўніцца падвойна.Банковое коно: Zeitung „Baekauščina“,
Konto Nr. 357-125, Bay. Hypotheken- u. Wechselbank, München.

ГАЗЭТА ВЫХОДЗІЦЬ РАЗ У ТЫДЗЕНЬ — ЦАНА 30 Н. ФЭН.

№ 24 (306)

Нядзеля, 10 чэрвеня 1956 г.

ГОД ВЫДАННЯ 10

Чарговае высяленыне ў Сібір

Чакайце, мы вернемся!

Адным з праступных мэтадаў савецкага «нацыянальнае палтыкі» ёсьць прыліпненне абладнаній фразай «дабравольнасці», зъмешваныне й перамешваныне національнасці розных нацыянальнасцяў, каб гэткім чынам яго нацыянальнасці засымлявача і, расцапіўшы ў вадзінным расейскім моры, тварыць г. зв. «савецкі народ». Дзеля таго, што гэты «савецкі народ» фармуецца на базе расейскіх мовы, культуры, патрыйству і наўсет расейская месціна, маем тут нічтога іншага, чым новую форму русыфікацыі нерасейскіх нароўд, у тым ліку й Беларусу. У Сібір, гэткім разам на сталае там жыхарства і на індустрыяльныя працы. У гэтых дні быў аўвешчаны «зварат» ЦК КПСС і рады міністэрстваў СССР да моладзі заходніх частак Савецкага Саюзу аб тым, што патрываючы народы Савецкага Саюзу і на Камчатку або Сахалін, праводжаных за ўсесіч час існавання Савецкага Саюзу, ворганамі дзяржаўнае бясьпечнасці ў прымусовых парадку і ў форме пакарання «ворагаў народу» або «сацыяльнае небясьпечнага элементу», апошнім часам, ужо пасля смерці Сталіна і пры «зъмякчэнні» палітычнага курсу новым «калецтыўным краініцтвам», пачалі практикаваць ў масавых маштабах і г. зв. «дабравольныя» выезды і пе-расяленыне на асваеніе цальняговых земляў у Казахстане й Сібірі, або на лясныя работы ў Карэла-Фінскай ССР. Толькі з аднай Беларусі і толькі адных камсамольцаў навет згодна афіцыйных дадзеных савецкага прэзыдента ў 1954—1955 гг. выехала «дабравольна» на асваеніе цальняговых земляў 20 тысяч чалавек. А колькі выехала не камсамольцаў і цалых сем'яў, а гэткім маўчынцаў савецкай прэсы.

Гэтак, апрача масавых высылак у Сібір, Казахстан, паліянную Поўнач, на Камчатку або Сахалін, праводжаных за ўсесіч час існавання Савецкага Саюзу, ворганамі дзяржаўнае бясьпечнасці ў прымусовых парадку і ў форме пакарання «ворагаў народу» або «сацыяльнае небясьпечнага элементу», апошнім часам, ужо пасля смерці Сталіна і пры «зъмякчэнні» палітычнага курсу новым «калецтыўным краініцтвам», пачалі практикаваць ў масавых маштабах і г. зв. «дабравольныя» выезды і пе-расяленыне на асваеніе цальняговых земляў у Казахстане й Сібірі, або на лясныя работы ў Карэла-Фінскай ССР. Толькі з аднай Беларусі і толькі адных камсамольцаў навет згодна афіцыйных дадзеных савецкага прэзыдента ў 1954—1955 гг. выехала «дабравольна» на асваеніе цальняговых земляў 20 тысяч чалавек. А колькі выехала не камсамольцаў і цалых сем'яў, а гэткім маўчынцаў савецкай прэсы.

Словы «дабравольныя выезды», «дабравольныя перасяленцы» траба разумець пасавецку. Бо ж і калектывізацыя, гэтая найважнейшая форма сучаснага прыгону, праводзілася таксама «дабравольна», «на жаданьне» саміх ся-

лян. На «дамаганьне» беднікоў і сярдзякоў ды наўсет на падставе іхных «пастаўноваў» праводзілася й нераздзельнае ад калектывізацыі акцыя «раскулачваньне» і «ліквідацыя кулакоў, як клясы», што палігала на арыштах і прымусовых ссылках у Сібір або ў канцэнтрацыйных лагерах найбольш перадавога й прагрэсіўнага сялянства.

19 травеня сёлета народы Савецкага Саюзу даведаліся, што Крэмль пастаўніців расчапаць новую хвалю масавых высылак моладзі нерасейскіх нароўд, у тым ліку й Беларусу. У Сібір, гэткім разам на сталае там жыхарства і на індустрыяльныя працы. У гэтых дні быў аўвешчаны «зварат» ЦК КПСС і рады міністэрстваў СССР да моладзі заходніх частак Савецкага Саюзу аб тым, што патрываючы народы Савецкага Саюзу і на Камчатку або Сахалін, праводжаных за ўсесіч час існавання Савецкага Саюзу, ворганамі дзяржаўнае бясьпечнасці ў прымусовых парадку і ў форме пакарання «ворагаў народу» або «сацыяльнае небясьпечнага элементу», апошнім часам, ужо пасля смерці Сталіна і пры «зъмякчэнні» палітычнага курсу новым «калецтыўным краініцтвам», пачалі практикаваць ў масавых маштабах і г. зв. «дабравольныя» выезды і пе-расяленыне на асваеніе цальняговых земляў у Казахстане й Сібірі, або на лясныя работы ў Карэла-Фінскай ССР. Толькі з аднай Беларусі і толькі адных камсамольцаў навет згодна афіцыйных дадзеных савецкага прэзыдента ў 1954—1955 гг. выехала «дабравольна» на асваеніе цальняговых земляў 20 тысяч чалавек. А колькі выехала не камсамольцаў і цалых сем'яў, а гэткім маўчынцаў савецкай прэсы.

Гэтак разам у «звароце» на прыхоўваючыя тэя юнкі цяжкасці, якія чакаюць новым перасяленцу, дзе «маладыя прыяцелі» ня будуть менцы такіх жыццёвых умов, да якіх яны прывыклі ў вялікіх гарадох». Таму партыйныя, савецкія, камсамольскія і прафсаюзныя

працы замежам. Яны рабілі гэтага вельмі нехвотна, бо ведаю, што Беларусу на лёгкай разыўтвачаца з родным краем і кутом. Пераважна беларускі эмігрант, зашчадзіўшы грошы, вяртаўся дамоў. Тура па родным краі не давала яму засымлявача ў чужым асяродзьдзі.

Калі-ж у выніку перавароту ў 1917 годзе, зямля абышарнікаў, якія кажуць бальшавікі, перайшла да сялянін, калі

начала разыўтвачаца прамысловасць, звычкова патрэбна было засымлявача ў чужым асяродзьдзі...

Доўга менскія пропагандысты будуць шукаць наўгуды, якія павераць гэтым

адзінак так і ёсьць. Калі да 17-га году матар'яльныя аbstавіны змушалі Беларусу эміграваць пераважна на Захад, дык цяпер жорсткая систэма бальшавіцкай дыктатуры гоніць іх у адваротным кірунку — на Усход і Поўнач. Ужо не гаворачы аў арыштах, высыльках і дэпартацыйных рознага гэтак званага «сацыяльнае небясьпечнага элементу», а ў запраўднасці — беларускіх патрэбіў — розныя бескарсныя народу «сацыялістычныя» ды «сталінскія будоўлі і новабудоўлі» ды іншыя бязглаздзяя ідэі крамлёнскіх сатрапаў, выгнані з Беларусі мільёны людзей. Напрыклад, асваеніе цаліны — акцыя, якая амаль што правалілася, каштавала Беларусі шмат тысяч мільёнаў людзей.

Аднак так і ёсьць. Калі да 17-га году матар'яльныя аbstавіны змушалі Беларусу эміграваць пераважна на Захад, дык цяпер жорсткая систэма бальшавіцкай дыктатуры гоніць іх у адваротным кірунку — на Усход і Поўнач. Ужо не гаворачы аў арыштах, высыльках і дэпартацыйных рознага гэтак званага «сацыяльнае небясьпечнага элементу», а ў запраўднасці — беларускіх патрэбіў — розныя бескарсныя народу «сацыялістычныя» ды «сталінскія будоўлі і новабудоўлі» ды іншыя бязглаздзяя ідэі крамлёнскіх сатрапаў, выгнані з Беларусі мільёны людзей. Напрыклад, асваеніе цаліны — акцыя, якая амаль што правалілася, каштавала Беларусі шмат тысяч мільёнаў людзей.

Але глянчыца цяпер на другі бок бальшавіцкай мэдэлі, і мы пераканаемся ў

закончэнні наўгуда з дзяржавай, якія амаль што правалілася, каштавала Беларусі шмат тысяч мільёнаў людзей.

Але глянчыца цяпер на другі бок бальшавіцкай мэдэлі, і мы пераканаемся ў

закончэнні наўгуда з дзяржавай, якія амаль што правалілася, каштавала Беларусі шмат тысяч мільёнаў людзей.

Але глянчыца цяпер на другі бок бальшавіцкай мэдэлі, і мы пераканаемся ў

закончэнні наўгуда з дзяржавай, якія амаль што правалілася, каштавала Беларусі шмат тысяч мільёнаў людзей.

Але глянчыца цяпер на другі бок бальшавіцкай мэдэлі, і мы пераканаемся ў

закончэнні наўгуда з дзяржавай, якія амаль што правалілася, каштавала Беларусі шмат тысяч мільёнаў людзей.

Але глянчыца цяпер на другі бок бальшавіцкай мэдэлі, і мы пераканаемся ў

закончэнні наўгуда з дзяржавай, якія амаль што правалілася, каштавала Беларусі шмат тысяч мільёнаў людзей.

Але глянчыца цяпер на другі бок бальшавіцкай мэдэлі, і мы пераканаемся ў

закончэнні наўгуда з дзяржавай, якія амаль што правалілася, каштавала Беларусі шмат тысяч мільёнаў людзей.

Але глянчыца цяпер на другі бок бальшавіцкай мэдэлі, і мы пераканаемся ў

закончэнні наўгуда з дзяржавай, якія амаль што правалілася, каштавала Беларусі шмат тысяч мільёнаў людзей.

Але глянчыца цяпер на другі бок бальшавіцкай мэдэлі, і мы пераканаемся ў

закончэнні наўгуда з дзяржавай, якія амаль што правалілася, каштавала Беларусі шмат тысяч мільёнаў людзей.

Але глянчыца цяпер на другі бок бальшавіцкай мэдэлі, і мы пераканаемся ў

закончэнні наўгуда з дзяржавай, якія амаль што правалілася, каштавала Беларусі шмат тысяч мільёнаў людзей.

Але глянчыца цяпер на другі бок бальшавіцкай мэдэлі, і мы пераканаемся ў

закончэнні наўгуда з дзяржавай, якія амаль што правалілася, каштавала Беларусі шмат тысяч мільёнаў людзей.

Але глянчыца цяпер на другі бок бальшавіцкай мэдэлі, і мы пераканаемся ў

закончэнні наўгуда з дзяржавай, якія амаль што правалілася, каштавала Беларусі шмат тысяч мільёнаў людзей.

Але глянчыца цяпер на другі бок бальшавіцкай мэдэлі, і мы пераканаемся ў

закончэнні наўгуда з дзяржавай, якія амаль што правалілася, каштавала Беларусі шмат тысяч мільёнаў людзей.

Але глянчыца цяпер на другі бок бальшавіцкай мэдэлі, і мы пераканаемся ў

закончэнні наўгуда з дзяржавай, якія амаль што правалілася, каштавала Беларусі шмат тысяч мільёнаў людзей.

Але глянчыца цяпер на другі бок бальшавіцкай мэдэлі, і мы пераканаемся ў

закончэнні наўгуда з дзяржавай, якія амаль што правалілася, каштавала Беларусі шмат тысяч мільёнаў людзей.

Але глянчыца цяпер на другі бок бальшавіцкай мэдэлі, і мы пераканаемся ў

закончэнні наўгуда з дзяржавай, якія амаль што правалілася, каштавала Беларусі шмат тысяч мільёнаў людзей.

Але глянчыца цяпер на другі бок бальшавіцкай мэдэлі, і мы пераканаемся ў

закончэнні наўгуда з дзяржавай, якія амаль што правалілася, каштавала Беларусі шмат тысяч мільёнаў людзей.

Але глянчыца цяпер на другі бок бальшавіцкай мэдэлі, і мы пераканаемся ў

закончэнні наўгуда з дзяржавай, якія амаль што правалілася, каштавала Беларусі шмат тысяч мільёнаў людзей.

</div

Рэгламэнтация насељніцтва ў БССР

Да аднай з вельмі важных і хара-
тэрных падзеяў апошніага часу ў са-
вецкай Беларусі належыць так званая
«нарада кіраўнікоў партыйных, савец-
кіх прафсаюзных і гаспадарчых арга-
нізацый» па пытанню ўцягнення на
работу ў прымесловасць і на будаў-
нічыя арганізацыі насељніцтва гораду
Менску». Паведамленне аб прабегу і
выніках гэтага «нарады» было пададзена
менскім радыем 6 траўня г. г., а съле-
дам за гэтым было апублікавана ў рэ-
спубліканскіх газетах. З гэледзішча на
снаесабіўласяць падзеі, ніжкі падаем
поўны тэкст паведамлення (падкрай-
леніі ў цытаваным тэксле нашыя —
Я. З.).

«У ЦЭНТРАЛЬНЫМ КАМІТЕЦЕ КП БЕЛАРУСІ

«Гэтым днём у Цэнтральным Ка-
мітеце КП Беларусі быўца праведзе-
на нарада кіраўнікоў партыйных,
савецкіх, прафсаюзных і гаспадар-
чых арганізацый па пытанню ўцягнення на
работу ў прымесловасць і на будаўнічыя арганізацыі насељніцтва гораду Менску».

«На нарадзе з паведамленнем па
гэту тему выступіў сакратар ЦК КП
Беларусі тав. Абрасімаў.

«У выніку бурна росту прымес-
ловасці, у пасыльванині першыяд
хутка расце колькасць насељніц-
тва гораду, як і каошт натуральна-
га прыросту, так і каошт прыяг-
нення рабочай сілы ў горад з ін-
шых масцовасцяў. Толькі за 1955
год у Менск прыехалі з іншых
вобласцей рэспублікі краіны дзе-
сяткі тысяч чалавек.

У цяперашні час колькасць на-
сељніцтва гораду павялічылася ў
два разы ў параўнанні з дава-
ным.

На гэледзічы на вялікія аўёмы
жыльлёвага будаўніцтва (штогод
уводзіцца больш за сто тысяч квад-
ратных мэтраў жыльля), у горадзе
Менску адчуваеца недахват жыль-
ля. Пэўная дыспрапорцыя, якая
склалася паміж ростам насељніцтва,
жыльлёвым будаўніцтвам і інжы-
нерным добраўпрадаваннем гора-
ду можа быць вырашана ў блі-
жэйшыя гады пры ўмове скарачэн-
ня прытоку насељніцтва ў горад з
іншых раённаў краіны і дава-
ненне ўзьнікаючай патрабоносці ў
рабочай сіле горада, галоўным чы-
нам за каошт насељніцтва самога
гораду.

«Ажыццяўленне гэтай задачы
не прадстаўляе асаблівых цяжкас-
цяў. Хуткі рост тэхнікі, удаскана-
леныя тэхналёгіі вытворчасці, ба-
зуючыя на павышэнні прадукцый-
насці працы на выклікаючы вялі-
кай патрабаванні ў дадатковай рабо-
чай сіле на дзеночках прымесло-
вых прадпрыемствах.

Значыцца, рабочая сіла будзе пры-
сягвацца толькі на новаўзводжаныя
заводы і будаўнічыя арганізацыі.
Аднак, і тут гэтая павінна пайсці за
каошт ўцягнення ў сферу працы
непрэціючага насељніцтва гораду,

а таксама за каошт заканчваючых
сэрэдня школы.

«Выграшэнне гэтых пытаньняў
павінна быць і щляхам:

забороны прыёму на работу, на
прадпрыемствах, у арганізаціі і ўва-
гістраваніі гораду не прыпісаных у
Менску грамадзян;

заборона правядзення арганіза-
ванага набору рабочых у сельскай
масцовасці для прадпрыемстваў і
насељніцтва гораду.

Неабходна таксама ажыццяўвіць
рад мер па ўмацаванню пашпарт-
нага рэжыму і строгага захавання
пры прыпісцы ўстаноўленых сані-
тарных нормай жылплошчы для
чалавека — 9 квадратных мэтраў у
жыльых дамох, 6 квадратных мэтраў у
студэнціх інтэрнатах, 4,5
квадратных мэтры ў рабочых інтэр-
натах.

«Прыягненне рабочых і служа-
чых на работу у Менск з іншых
масцовасцяў павінна ў далішым
праводзіцца толькі з ведама вы-
канкаму Менскага гарадзкага Саве-
ту дэпутатаў пракоўных.

«Узде́льнікі нарады аднадушна
адбрылі ўказанные мерапрыемства
і рэкамэндавалі выканкому Менскага
гарадзкага Савету дэпутатаў пракоўных
замацаваць адпаведнымі за-
надаўчымі актамі».

На ўзвесі Савецкі Саюз гэта пакуль
што адзінай ў сваім родзе пастанова.
З фармальнага боку, ў ёй звязацца на-
саёне ўзяліца, хара́ктэрна, на-
сељніцтва гораду, якія насељніцтва
зіміністэрства, савецкіх, прафсаюзных і
гаспадарчых арганізацый ўзы́шчылі
выступаючыя сакратар ЦК КП з па-
ведамленнем; указаны́-ж у гэтым па-
ведамленні мерапрыемстваў аб забо-
роне рэкамэндуеца замацаваць адпаве-
денымі законадаўчымі актамі.

На ўзвесі Савецкі Саюз гэта пакуль
што адзінай ў сваім родзе пастанова.
З фармальнага боку, ў ёй звязацца на-
саёне ўзяліца, хара́ктэрна, на-
сељніцтва гораду, якія насељніцтва
зіміністэрства, савецкіх, прафсаюзных і
гаспадарчых арганізацый ўзы́шчылі
выступаючыя сакратар ЦК КП з па-
ведамленнем; указаны́-ж у гэтым па-
ведамленні мерапрыемстваў аб забо-
роне рэкамэндуеца замацаваць адпаве-
денымі законадаўчымі актамі.

Як бачым, тэрмін «нарада» мае ў баль-

шавіцкай практыцы сваесаблівы зъмест.

Звязтае на сябе ўвагу мамант, што
вынікі «нарады» як былі пададзеныя
да ведама ў форме канчальнае й кан-
крэтнае (нядзвізначнае) пастановы ў да-
чыненіі беларускіх стаўцы. «Нарада»
толькі рэкамэндавала гарадзкому
выканкуму «замацаваць» патрабныя ме-
рапрыемстваў «адпаведнымі законадаў-
чымі актамі». Прыпадковасць ў гэтым
нама анікае. «Нарада» трактуе дачы-
неніі не насељніцтва менскага да на-
менскага, але — насељніцтва гарадзкага
да не-гарадзкага. Агульнасць-ж фар-
мулёўкі выніку «нарады» дае магчы-
масць іншым гарадзкім выканкомам
(у БССР налічваецца 66 гарадаў), за-
прыкладам стаўцы, замацаваць у сябе
«адпаведныя законадаўчыя акты».

Няма найменшага сумлеву, што ва-
стрыё гэтага мерапрыемства накіраванае
на столькі супраців «непраціючага на-
сељніцтва гораду» і «канчальных мен-
скіх сэрэднях школах», колькі супраці-
вых, што ўзяліца ў гарады (перш за
усе — у Менску) з калгасаў. Уцёкі гэтага
дэвадаца з тae-ж савецкага прэзыдента
Папернага, гарад дае беларускаму
нама мягчымясць лепшых заработкаў.
Папернага, гарад дае беларускаму
нама мягчымясць лепшых заработкаў.
Папернага, гарад дае беларускаму
нама мягчымясць лепшых заработкаў.

Гэта чарговы, пасля цаліцы Казах-
стану, нявольніцкі шлях беларуское мол-
адзі. Савецкая прэса ўсёх здымкамі
і рэпартажамі з мітынгам, на якіх ма-
ладыя работнікі «з энтузізмам і адзі-
надушна прымакаюць пастановы» ви-
ехаць у Сібір на новабудоўлі. Да гэтага
часу вэрбоўка насеља менш-больш ід-
відуалістычнай хара́ктэр і, разумела, можна
было сік-так ухіліцца ад гэтага «пачас-
нага» задання выезду на будоўлі. Ця-
пер-ж якія вобраз: нейкай брыгада
работнікі ці дзесятка клясяк якой-не-
будзь школы «адзінагалосна» пастано-
вляюць выехаць. Савецкая адзінагалос-
насць — вядомая: някага «супраців»
тут быць ня можа.

У паняволенай Беларусі

НА НОВАБУДОЎЛІ СІБІРУ

«Гродзенская абутковая хвабрыка
«Праца» выпускае прадукцыю нізкай
някасці. Тэрмін нашынны керзовых бо-
тавай на больш за месяц...» (Там-жа).

«Жыхары некаторых прыватных да-
моў гораду Бабруйска жадаюць прак-
весы і вадаўпавод. Для гэтага патробны
трубы, але ў магазынках іх нельга ку-
піць...» (Там-жа).

«У вёсцы Чарніяўка Хоцімскага раёну
... у магазынне часта німа солі, газы,
мыла, запалак і іншыя тавары... Палі-
цы магазынам амаль пустыя, затое вялі-
кі выбар альгатольных нафтакі. Пра-
дадуць некалькі скрынкі гарэлкі — і
пляні выкананы. Весь атрымліваеща,
што ў вёсцы ёсьць магазын, але кіль-
кімі выхадціць за відзімкі...» (Там-жа).

АЛЕ ЗАТОЕ...

«Як толькі па радыё было перадана
паведамленне аб выпуску новай дзяр-
жаўнай пазыкі, на прадпрыемствах, у
ўстановах, калтасах і МТС Давыд-Га-
радоцкага раёну адбываўся мітынг...
Артнізіавана прайшла падпіска на
дзяржаўную пазыку...»

«За некалькі гадзін аформілі сваю
падпіску на пазыку сотні калгасынікай
сельгасарцелі («Чырвонае Зімена», Лю-
банскі раён). 35 тысяч рублёў заплачана
наўганнымі грашыма» («Зівяздзя», 19.5. гг.).

КАЛГАСНЫЙ БУДНІ

«... У нашым калгасе не складаюць
ца агрономам тав. Шатэрнікам пляны
коневыкарьстайня, а ў бухгалтерыі
няма записаў адпрацаваных жывым цят-
лом конедзен. Вядзенія ў калгасе толь-
кі адзін улік — колькі было коней і
колькі засталося... I, які ні сорама
прызнацца, пакуль я было ў старшыні
бачынцы нумару — абвестка: «Упра-
леньне мэханізацый трэста № 141 Міні-
стэрства будаўніцтва БССР патрабую-
цца для працы: мулі, цесцілы, тылкоўшыкі,
блізкоўшыкі, абліцоўшыкі, мастишыкі,
зіміністэрства іншыя...» I так, амаль у кожным нум-
ары: «едуць» і «патрабуюцца».

Як бачым, на толькі прадукцыяю БССР
выпамоўляеца бальшайкамі за межы
рэспублікі, але таксама пракоўныя рэзэр-
вы ды кадры, якія юдуюць на умацавань-
не расейскіх турмы нараду.

У ШОСТАЙ ПЛЯЦГОДЦЫ

Калі-б браць на паважна савецкія
пляны на працягуту палірэдных пляцігодцы,
дэлкі траба было-б паверыць, што баль-
шавіцкі ўжо даўно «дагналі й перадзілі»
розных капиталістых. Тымчасам... у
шостай пляцігодцы:

«... Сельскія радыяслухачы Маладэ-
чанскага раёну пазбайдзеныя мягчымясц-
ці карыстацца сваімі прыёмнікамі зі-
адустынскай батарэй. Іх німа ў магазын-
іх сельскіх спажывецкіх таварыстваў.
Мы прабавалі купіць батарэй у Валожы-
ні, але іх там таксама німа» («Зівяздзя»,
23.5. гг.).

«У Магілеве німа ніводнай майстэрні
для рамонту мотакалалтак, адустынчы
у продажы запасныя часткі да іх...»
(«Зівяздзя», 18.5. гг.).

«... Сельскія радыяслухачы Маладэ-
чанскага раёну пазбайдзеныя мягчымясц-
ці карыстацца сваімі прыёмнікамі зі-
адустынскай батарэй. Іх німа ў магазын-
іх сельскіх спажывецкіх таварыстваў.
Мы прабавалі купіць батарэй у Валожы-
ні, але іх там таксама німа» («Зівяздзя»,
23.5. гг.).

«... Сельскія радыяслухачы Маладэ-
чанскага раёну пазбайдзеныя мягчымясц-
ці карыстацца сваімі прыёмнікамі зі-
адустынскай батарэй. Іх німа ў магазын-
іх сельскіх спажывецкіх таварыстваў.
Мы прабавалі купіць батарэй у Валожы-
ні, але іх там таксама німа» («Зівяздзя»,
23.5. гг.).

«... Сельскія радыяслухачы Маладэ-
чанскага раёну пазбайдзеныя мягчымясц-
ці карыстацца сваімі прыёмнікамі зі-
адустынскай батарэй. Іх німа ў магазын-
іх сельскіх спажывецкіх таварыстваў.
Мы прабавалі купіць батарэй у Валожы-
ні, але іх там таксама німа» («Зівяздзя»,
23.5. гг.).

«... Сельскія радыяслухачы Маладэ-
чанскага раёну пазбайдзеныя мягчымясц-
ці карыстацца сваімі прыёмнікамі зі-
адустынскай батарэй. Іх німа ў магазын-
іх сельскіх спажывецкіх таварыстваў.
Мы прабавалі купіць батарэй у Валожы-
ні, але іх там таксама німа» («Зівяздзя»,
23.5. гг.).

«... Сельскія радыяслухачы Маладэ-
чанскага раёну пазбайдзеныя мягчы

30-я ўгодкі заснаваньня «Узвышша»

(Юбілейная даведка)

Сёлетні год з поўным правам можа каўшыся 25 сакавіка 1926 г. пры сяб- дату ягонага заснаваньня, адзначаную ўзывшскім годам: на яго бі прыпылі дэль- кроткімі ўгодкавымі даты, звязаныя з «Узвышшам» — 30-я ўгодкі ягонага заснаваньня (у 1926 г.) і 25-я ліквідацыя (у 1931 г.). Гэтага даведка маеца на ўвесь асьвятліць толькі першую дату, з тым, што ў далейшым цягу юбілейнага году асьвятліца паступова ўся гісторыя славінага беларускага літаратурна-мастака згуртавання аж да ягонае гвалтонае ліквідацыі ўлучна.

Заснаванье «Узвышша» становіць сабою адзін з выдатнейшых, калі не найвыдатнейшыя мамент нашага нацыянальнага развіцця пары пасля здушэння нацыянальнага рэвалюцыі 1917—1920 г. г. Калі пастаўлене гэтаю рэвалюцыю на кон тварэнне нашы нацы, як незалежнае палітычнае адзінкі, як нацы палітычнае, на трэтыры падзеленага заміранымі рымскімі акупантамі краю стала ся больш немагчымым, дык нацыянальнае развіццё прыродна мусіла зьявіцца на той біты шлях, якім ішло яно перад нацыянальнае рэвалюцыяй, на шлях тварэння нацы культуры, літаратурнае нацы першым чынам, базализ шлях гэтыя на быў зачынены, а на тэрыторыі савецкага Беларусі знайшоў быў нап спрыяльныя абставіны і, здавалася, пэрспективы. У прадпосёдзе гэтага звароту, увесень 1923 г. пайтасе першая беларуская літаратурна-мастака арганізацыя «Маладняк» з беспрэцэнтнымі лікамі скроў — ад 500 до 1 000 — прынятых сюды на гэтулькі імпэтом да літаратурнага творства як такога, колкі ўчытнных тым гістарычна абуўмленым працесам тварэння літаратурнае нацы ў вабствінах немагчымасці адпаведнае га свабоднага, незалежнага будаваньня нацый палітычнае.

Аднак ад пачатку «Маладняк» толькі невялікая частка ягоных сяброў начапе з У. Дубоўкам, Я. Пушчам, а з часам і А. Бабарэкам, мела поўнае ѹ глыбокое ўсведамленне гэтае гістарычнае задачы. Афіцыйнае ж кіраўніцтва арганізацыі на чале з М. Чаротам, цягнулы за сабою ѿраговую бальшыню, усё больш паддавалася ціску камуністычнае партыі, што намагалася пастаўіць «Маладняк» на службу акутальнай-надзінным для яе задачам «палітпрасывету» — ма- савае палітычнае прапаганду ў бальшавіцкім духу. Гэтая лінія не могла не выклікаце апазыцыі съедамае гістарычных задачаў часткі «Маладняка» з далейшай кансалідацыяй яе ў заранейшым тэндэнцыі да аптыгненія ў самастойнай арганізацыйной адзінку дзеля больш эфектыўнага выкананія геных усъведамленых гістарычных задачаў.

Выявы ўсяго гэтага асабіўна ўзмацніліся з выхадам улетку 1925 г. зборніка вераша У. Дубоўкі «Трысцё» і паслешнім звяўлённем пашыранае рэзінзі на яго А. Бабарэкі пад загалоўкам «З дадзінай на ѿзвышшы». Па даўгай а ўпорыстай практыкі туртавання на тэрыторыі Беларусі, ініцыятунае дзесятка апазыцыйных «маладнякоўцаў», спат-

Беларуская аркестра «Палесьсе»
Злева направа: Янка Шыкалюк — гітара, Кацусь Калоша — скрыпка, Аляксандар Літвінка — барабан, Валодзі Літвінка — акардыён. Міхась Яраховіч — акардыён.

Нада мною вісела жоўтая бязносая галава і, нешта гаворачы, моцна піснула рукамі на плячуки.

— Вучы, Гуліўэр Бязносы, новую птушку, — пачуўся аднекула няпрыемны хрыплы голос.

Кінуты жартам, а можа, ліха яго там ведае, і ўсур'ёс сканае языком гаваркога, — у душу-ж чалавеку, разумееца, калі-б і хацеў, на ўлесе, — яшчэ больш падстэрэнныя Бязносага ды харобрасці наддало помыслу ягонаму. Асунуўшыся, ўніз, ашчаперыў, як той рак пад'едзеную сіляйку пры беразе, жылістымі рукамі маю паясьніцу, падніў і, прыгнаючы доўгім тулавам доўгаваласага маладзюка, паставіў на гладкае лапіцца мураваное падлогі — на самым відавоку арыштанцкай.

«Эксперымент» быў гэтакім неспадзянкам і спрытным, што не знайшлося ў часу працівіца яму. Ды прауду кожучы, раптоўнае перамесціва на было ўжо надта ў благім — прыемным навет... Якім быў, такім і застаўся, — ні слова, ні паўслова майго не пачуў, што зубы скеліць меліся. Неацнёнае-ж розынва вычулася адразу: ні смуродлівага табе пад носам баняка, ні тых мокрых лапатак з лапцявитымі сінікамі, дык самога паветра, ніхай сабе ѹ на менш смуродлівага, — горка-кіслага, — але нейкага радзейшага, болей было. Наагул-ж, што ўсяядзіне, то на ззаду: адтуль, каб і паўмесці стаяў, таўкучыся, дык зь людзьмі не запазнаўся-б; у сядрку, дык і ты, як тая грыўня на далоні, відзён усім, і сам усё чысьценька бачыш...

Гуліўэр Бязносы, аднак, зрабіў гэтую «аперацыю» не дзе-ля мае выгады (пазней ён і сам прызнаўся, выскальчыў), а дзея сябе самога, каб пад тулу забаўку ў самому высуцца хоць на тры тулавы наперад. От што найболей карцела яму.

Я-ж, нічога гэтага не разумеочы, і думаець ня думаючы пра нейкую там благінью ўчыненага — «заўтра разгледжуся», думалася, — зняў паліто і пачаў было масыцца на тым з добрую шапку лапіклем, як раптам, быццам із самага дна ка-душки, загутніўся:

— Чырвонцамі, прынц, месца вашывае купляеца...

Калі мяне стаяў, не раўнучы, як той дубовы пень, ма-лады жоўтавалосы чалавек. Убачыўши гэта ў ягонай руце свой пуліярэс, зрабілася вельмі крыйдна, і я на сцерпел (ка-мень-ж а той лопаецца), — сказаў, гледзачы ў самыя очы жоўтавалосаму дубовому камлю, вельмі съмела:

— Гэтага табе мала, зладзюга!

(Юбілейная даведка)

каўшыся 25 сакавіка 1926 г. пры сяб- дату ягонага заснаваньня, адзначаную ўзывшскім годам: на яго бі прыпылі дэль- кроткімі ўгодкавымі даты, звязаныя з «Узвышшам» — 30-я ўгодкі ягонага заснаваньня (у 1926 г.) і 25-я ліквідацыя (у 1931 г.). Гэтага даведка маеца на ўвесь асьвятліць толькі першую дату, з тым, што ў далейшым цягу юбілейнага году асьвятліца паступова ўся гісторыя славінага беларускага літаратурна-мастака згуртавання аж да ягонае гвалтонае ліквідацыі ўлучна.

Заснаванье «Узвышша» становіць сабою адзін з выдатнейшых, калі не найвыдатнейшыя мамент нашага нацыянальнага развіцця пары пасля здушэння нацыянальнага рэвалюцыі 1917—1920 г. г. Калі пастаўлене гэтаю рэвалюцыю на кон тварэнне нашы нацы, як незалежнае палітычнае адзінкі, як нацы палітычнае, на трэтыры падзеленага заміранымі рымскімі акупантамі краю стала ся больш немагчымым, дык нацыянальнае развіццё прыродна мусіла зьявіцца на той біты шлях, якім ішло яно перад нацыянальнае рэвалюцыяй, на шлях тварэння нацы культуры, літаратурнае нацы першым чынам, базализ шлях гэтыя на быў зачынены, а на тэрыторыі савецкага Беларусі знайшоў быў нап спрыяльныя обставіны і, здавалася, пэрспективы. У прадпосёдзе гэтага звароту, увесень 1923 г. пайтасе першая беларуская літаратурна-мастака арганізацыя «Маладняк» з беспрэцэнтнымі лікамі скроў — ад 500 до 1 000 — прынятых сюды на гэтулькі імпэтом да літаратурнага творства як такога, колкі ўчытнных тым гістарычна абуўмленым працесам тварэння літаратурнае нацы ў вабствінах немагчымасці адпаведнае га свабоднага, незалежнага будаваньня нацый палітычнае.

Заснаванье «Узвышша» становіць сабою адзін з выдатнейшых, калі не найвыдатнейшыя мамент нашага нацыянальнага развіцця пары пасля здушэння нацыянальнага рэвалюцыі 1917—1920 г. г. Калі пастаўлене гэтаю рэвалюцыю на кон тварэнне нашы нацы, як незалежнае палітычнае адзінкі, як нацы палітычнае, на трэтыры падзеленага заміранымі рымскімі акупантамі краю стала ся больш немагчымым, дык нацыянальнае развіццё прыродна мусіла зьявіцца на той біты шлях, якім ішло яно перад нацыянальнае рэвалюцыяй, на шлях тварэння нацы культуры, літаратурнае нацы першым чынам, базализ шлях гэтыя на быў зачынены, а на тэрыторыі савецкага Беларусі знайшоў быў нап спрыяльныя обставіны і, здавалася, пэрспективы. У прадпосёдзе гэтага звароту, увесень 1923 г. пайтасе першая беларуская літаратурна-мастака арганізацыя «Маладняк» з беспрэцэнтнымі лікамі скроў — ад 500 до 1 000 — прынятых сюды на гэтулькі імпэтом да літаратурнага творства як такога, колкі ўчытнных тым гістарычна абуўмленым працесам тварэння літаратурнае нацы ў вабствінах немагчымасці адпаведнае га свабоднага, незалежнага будаваньня нацый палітычнае.

Заснаванье «Узвышша» становіць сабою адзін з выдатнейшых, калі не найвыдатнейшыя мамент нашага нацыянальнага развіцця пары пасля здушэння нацыянальнага рэвалюцыі 1917—1920 г. г. Калі пастаўлене гэтаю рэвалюцыю на кон тварэнне нашы нацы, як незалежнае палітычнае адзінкі, як нацы палітычнае, на трэтыры падзеленага заміранымі рымскімі акупантамі краю стала ся больш немагчымым, дык нацыянальнае развіццё прыродна мусіла зьявіцца на той біты шлях, якім ішло яно перад нацыянальнае рэвалюцыяй, на шлях тварэння нацы культуры, літаратурнае нацы першым чынам, базализ шлях гэтыя на быў зачынены, а на тэрыторыі савецкага Беларусі знайшоў быў нап спрыяльныя обставіны і, здавалася, пэрспективы. У прадпосёдзе гэтага звароту, увесень 1923 г. пайтасе першая беларуская літаратурна-мастака арганізацыя «Маладняк» з беспрэцэнтнымі лікамі скроў — ад 500 до 1 000 — прынятых сюды на гэтулькі імпэтом да літаратурнага творства як такога, колкі ўчытнных тым гістарычна абуўмленым працесам тварэння літаратурнае нацы ў вабствінах немагчымасці адпаведнае га свабоднага, незалежнага будаваньня нацый палітычнае.

Заснаванье «Узвышша» становіць сабою адзін з выдатнейшых, калі не найвыдатнейшыя мамент нашага нацыянальнага развіцця пары пасля здушэння нацыянальнага рэвалюцыі 1917—1920 г. г. Калі пастаўлене гэтаю рэвалюцыю на кон тварэнне нашы нацы, як незалежнае палітычнае адзінкі, як нацы палітычнае, на трэтыры падзеленага заміранымі рымскімі акупантамі краю стала ся больш немагчымым, дык нацыянальнае развіццё прыродна мусіла зьявіцца на той біты шлях, якім ішло яно перад нацыянальнае рэвалюцыяй, на шлях тварэння нацы культуры, літаратурнае нацы першым чынам, базализ шлях гэтыя на быў зачынены, а на тэрыторыі савецкага Беларусі знайшоў быў нап спрыяльныя обставіны і, здавалася, пэрспективы. У прадпосёдзе гэтага звароту, увесень 1923 г. пайтасе першая беларуская літаратурна-мастака арганізацыя «Маладняк» з беспрэцэнтнымі лікамі скроў — ад 500 до 1 000 — прынятых сюды на гэтулькі імпэтом да літаратурнага творства як такога, колкі ўчытнных тым гістарычна абуўмленым працесам тварэння літаратурнае нацы ў вабствінах немагчымасці адпаведнае га свабоднага, незалежнага будаваньня нацый палітычнае.

Заснаванье «Узвышша» становіць сабою адзін з выдатнейшых, калі не найвыдатнейшыя мамент нашага нацыянальнага развіцця пары пасля здушэння нацыянальнага рэвалюцыі 1917—1920 г. г. Калі пастаўлене гэтаю рэвалюцыю на кон тварэнне нашы нацы, як незалежнае палітычнае адзінкі, як нацы палітычнае, на трэтыры падзеленага заміранымі рымскімі акупантамі краю стала ся больш немагчымым, дык нацыянальнае развіццё прыродна мусіла зьявіцца на той біты шлях, якім ішло яно перад нацыянальнае рэвалюцыяй, на шлях тварэння нацы культуры, літаратурнае нацы першым чынам, базализ шлях гэтыя на быў зачынены, а на тэрыторыі савецкага Беларусі знайшоў быў нап спрыяльныя обставіны і, здавалася, пэрспективы. У прадпосёдзе гэтага звароту, увесень 1923 г. пайтасе першая беларуская літаратурна-мастака арганізацыя «Маладняк» з беспрэцэнтнымі лікамі скроў — ад 500 до 1 000 — прынятых сюды на гэтулькі імпэтом да літаратурнага творства як такога, колкі ўчытнных тым гістарычна абуўмленым працесам тварэння літаратурнае нацы ў вабствінах немагчымасці адпаведнае га свабоднага, незалежнага будаваньня нацый палітычнае.

Заснаванье «Узвышша» становіць сабою адзін з выдатнейшых, калі не найвыдатнейшыя мамент нашага нацыянальнага развіцця пары пасля здушэння нацыянальнага рэвалюцыі 1917—1920 г. г. Калі пастаўлене гэтаю рэвалюцыю на кон тварэнне нашы нацы, як незалежнае палітычнае адзінкі, як нацы палітычнае, на трэтыры падзеленага заміранымі рымскімі акупантамі краю стала ся больш немагчымым, дык нацыянальнае развіццё прыродна мусіла зьявіцца на той біты шлях, якім ішло яно перад нацыянальнае рэвалюцыяй, на шлях тварэння нацы культуры, літаратурнае нацы першым чынам, базализ шлях гэтыя на быў зачынены, а на тэрыторыі савецкага Беларусі знайшоў быў нап спрыяльныя обставіны і, здавалася, пэрспективы. У прадпосёдзе гэтага звароту, увесень 1923 г. пайтасе першая беларуская літаратурна-мастака арганізацыя «Маладняк» з беспрэцэнтнымі лікамі скроў — ад 500 до 1 000 — прынятых сюды на гэтулькі імпэтом да літаратурнага творства як такога, колкі ўчытнных тым гістарычна абуўмленым працесам тварэння літаратурнае нацы ў вабствінах немагчымасці адпаведнае га свабоднага, незалежнага будаваньня нацый палітычнае.

Заснаванье «Узвышша» становіць сабою адзін з выдатнейшых, калі не найвыдатнейшыя мамент нашага нацыянальнага разві

Зъ беларускага жыцьця

БЕЛАРУСКАЯ АРКЕСТРА
«ПАЛЕССЕ»

Аркестра «Палессе» заснавалася ў Кліўлендзе ў 1955 годзе пад наглядам праф. М. Куліковіча. Яна цяпер налічвае пяць музыкантаў; ейны кіраўнік — Уладзімер Літвінка. Амаль усе ўзделынікі яе паходзяць з Палесся. За гэты кароткі час аркестра зрабіла вялікі поступ наперад. Ужо цяпер грае весьлілі Беларусам у Кліўлендзе, беларускі вечарынкі ды агульныя забавы. Калёнік Беларусаў мае вялікую прыемнасць павеніліца ды патанцаваць ў сваім асяроддзі і пад сюю аркестру.

С. К.

У МЮНХЕНСКІМ АДДЗЕЛЕ БІНІМ

24-га траўня гг. адбылася чарговая зборка сяброў аддзела БІНІМ, на якой быў прысутнік Прэзідэнт БНР інж. М. Абрамчык, што якраз гэтым разам прыбыў у Мюнхен. На зборы прысутнічала таксама і новы сібра аддзела, ведамы наш паста Дудзіцкі, які зьяўляецца цяпер дырэктаром беларускага сэкцыйнага рэзідэнцыі.

На парадку дні быў рэфэрат д-ра Ст. Станкевіча на тэму: «Купала прадаўзіў і схвалшаваны». Рэфэрат выклікаў вельмі жывую дыскусію, у якой узялі ўдзел амаль усе прысутнікі. Д-ру Станкевічу была вынесена падзяка за такую цырюковую і грунтоўную аналізу Купалаў творчасці і савецкіх махінацый у хвалішаванні Купалаў спадчыны.

А.

ЗЪ ДЗЕЙНАСЦІ БЕЛАРУСКАГА АБЕДНАНІЯ У НОВАЙ ПАУДЗЕННАІ ВАЛІ (АУСТРАЛІЯ)

20 траўня сёлета адбыўся сёмы чарговы сядавінік агульны сход, на якім старавінікі (старшина сп. Левановіч) зрабіў спраўданьне за мінулы год. Дасно-

лешняму ўраду быў вынесены абсалютны.

На старшыню новага ўраду быў выбраны сп. К. Сіткоўскі (якому гэты гонар прыпадае ўжо другі раз), а ў урад увайшлі сп. др. Я. Малецкі, М. Вакуніч, Лужынскі, Курынчык і сп.-ні Сіткоўская.

Зъ мінулы год праца беларускага групу ў Сыднэі значна ўзмоцнілася. Між іншага, пушчана ў продаж шмат книжак і часопісаў, зроблена трох акадэмій і адзін таварыскі вечар.

На заканчэнні сходу, др. Я. Малецкі зрабіў кароткі даклад аб актуальных проблемах дня. Сход адбыўся запрашыўны.

З ХРОНІКІ ЗБМ У НЮ ЄРКУ

12 траўня Згуртаваныне Беларускага Моладзі ладзіла Весніна Баль, гэтак адзначыўшы другі ўгодкі Беларускага Спартовага Клубу «Беларусь». Даход з балю пайшоў на арганізацыйныя выдаўкі. Публіка весела правяла час сядок наша моладзі.

*

Старшыням ураду ЗБМ у Нью Ёрку, 19 траўня адбыўся ў Лейбор Тэмпл кандырат мужчынскага хору «Жалейка» з Монтрэалю (Канада). Пасыль канцэрту адбыўся прыняцце для хору й гасцей.

*

31 траўня

Дзяўчоная валейбольная дружына мела супстречу з друజынай Лацінска-Амэрыканскага Клубу ў памешканні ІВКА.

*

22 чэрвеня 1956 году ЗБМ у Нью Ёрку закончыў свой летні сзон у ІВКА. Заканчэнне адбүдзенца ў вадні із заляў ІВКА з выступаў нашых артыстак і артыстах, зь песьнёю й гумарам. Госцем гэтага вечару будзе, паміж іншых, сп.-ні Барбара Верхаловіч, якая прыбыла з Нямеччыны.

22 чэрвеня 1956 году ЗБМ у Нью Ёрку закончыў свой летні сзон у ІВКА. Заканчэнне адбүдзенца ў вадні із заляў ІВКА з выступаў нашых артыстак і артыстах, зь песьнёю й гумарам. Госцем гэтага вечару будзе, паміж іншых, сп.-ні Барбара Верхаловіч, якая прыбыла з Нямеччыны.

Цар зъвяроў і крытыка

Ад Рэдакцыі:

у падкамуністычных краінах, пісменнік ня можа сказаць голай праўды аб палажыні, вытвараным камуністычнымі валарадамі. Для сымлайшых пісменнікаў адзінай магчымасцяй сказаць нейкім чынам праўду, зъяўліцеца выкарыстоўванне тэхнікі жанраў, як напрыклад, байка. Мы ў зъяўшчынім ніжэй такую байку, якую напісаў часкі пісменнік Іры Марж, ды якая была зъяўшчана ў праскай газэце «Літэрарні Новіны». Лічым, што каментары да яе былі-б лішнімі.

*

У зъяўрыйным царстве, дзе валарады, цар Леў, нядайна шмат гаварыліся аб адчыненіі дзъвяроў для крытыкі. Гэта няпрыемная справа — не для тых, што крытыкуюць (яны-ж у бальшыні выпадкаў безадказныя стварэнні), — гэта няпрыемная справа для адказных урадоўціў. Адчыніць дзъвёры для крытыкі — чаму не? Але ці хопіць сілы заперці іх у адпаведны час?

Вось чаму цар Леў перадумашы глыбока ўсправу, і — улічваючы ўсе матчымасці — загадаў, каб на крытыку была зъвернута належная ўвага.

Малы адрозн-ж запрапанавалі свою дапамогу, хваляючыся сваім спрытам.

— Не, не, — сказаў цар Леў. — Разгляд крытыкі ў скарыту павінен быць глыбокім асобам, якіх паводыні, і які ўмеець заладжваць падобныя справы.

І ён загадаў Тыгру, Ваўку й Лісіцы дакладна разгледзеце ўсе праўны незадаваленія, ды зрабіць належны выслані.

І вось Тыгр усёсці побач сцежкі, якія вяла да вадапою. Няма дзіва, што зъяўры спачатку вагаліся. Але пасыль паўторных заклікаў не башціа і сымела крытыкаваньне, зъяўлялася ўрэшце перад Тыгром Сарна.

— Вось і добра! — сказаў Тыгр. — Ни бойся, дарагая сібрюка, і скажы мне ў прыпісце: што здарылася?

— Справа вось у чым, — сказаў няжысмела Сарна. — Нашая паша задалёка адсюль. Мы марнуем палавіну дні на аддорку. Мы жаліліся ўсюды, але надаўмы. Якія-ж гэта клопаты аб працоўных?

— Маеш поўную рабочую, — адказаў Тыгр на гэта. Паша запраўды задалёка. Я ўжо дагадаваўся, што ты хочаш запрапанаваць, каб выдзяліцца вам пашу бліжэй. А вохі! На лёгкай гэта праўлема! Але нічога, я яе неяк заладжу — можаш быць спакойнай!

Сарна падзяжалавала яму, і Тыгр паглядеў на яе ў відавочным задаваленіем. У мант, калі яна пакідала бюро, ён скочыў на яе і зъеў.

— Траба ўлічваць усе магчымасці! — сказаў ён сам сабе.

— Раскажы мне ўсё, і па магчымасці як найбольш падбізня, — сказаў ён авечы, якая прыйшла да яго із сваім

скагамі. — Ты не ўяўляеш, як важна ведаць усе дэталі. Інакш нельга быць справядлівым. Ни бойся — гэта застаненіца між намі.

Авечы гэта вельмі спадабалася, і яна вылахыла Ваўку ўсе свае крыўды. Яна вылічыла ўсіх сваіх ворагаў — Лісіцу, Леапарда, Рыса, Тыгра — із зусім зразумелых прычынаў не ўспамінаючы толькі Ваўку.

Воўк быў глыбока крануты.

— Такам мілай авечы, а столькі ворагаў! Куды мы гэта зайдзем? — папытаваўся ён сам сябе. — Гэта ня ўзьятка, — які дарадаў, — пасыль аўтамату ў дзверы будоў.

Каб скончыць з авеччынімі турботамі з прычыны ейных шматлікіх ворагаў — Воўк зъеў яе.

Лісіца таксама выпаконвала свае абавязкі. Яна прыняла дэлегацію застрашаных Курзі. Пагаварыла яна з імі пасыбіроўску, зусім не выкарыстоўваючы сваю прыроднае хітрасць, каб ашучыць Курзі, якія прыйшли із сваімі скагамі. — Так і паклікаў пасыбіроўску — адказаў яе.

— Ну, як праца? — Калектыўна, — адказаў яны.

— Прыемна чуць, — сказаў Леў. — А як із скарыамі?

— Яны ўзьяты пад увагу, — з пашанай адказаў Тыгр.

— А іх шмат, — уздыхнула Лісіца. Часамі навет ня ведаеш, куды перш кінніца.

— Але, але, — сказаў Воўк. — Мы робім ўсё, што можам.

— На гэта-ж я вас і паставіў, — папытаваўся задаволеніа Леў. — А цікава, чи хто-небудзь прыходзіць із скарыамі два разы?

— Ніколі, — адказаў ён ўсе трох у вадзін голас.

— Так і павінна быць, — сказаў Леў. Ен паклікаў пасыбіроўску — самага вучонага Бусла: — Запіши паставону. Піши: «Пасыль дыскусіі і ўсёбакага аўтаматаў, што падаваны ў Савецкім Саюзе, зэ-гісторыі пасыбіроўску, зусім не выкарыстоўваючы сваю прыроднае хітрасць, каб ашучыць Курзі, якія ён сымволічна падчыніліся падзяліўцамі для разгляду скарыамі».

— Ці трэба вам падмога? — зъяўляўся цар Леў да сваіх памагатчыкаў.

— Не, абыдзімся, — адказаў Тыгр.

— Мая сям'я мне крыху памагае.

Цар Леў улёгся зноў.

— Я — справядлівіві вадалар, і раблю ўсё, што ў маіх сілах», — сказаў ён сам сабе засынаючы.

Чарговая высяленіне ў Сібір

(Заканчэнне з 1-ай бачыны)

родных краінаў, гэта лік, кінуты на ведзер, а ў запраўдніцы ён будзе шмат большы. Начальнік разъмашчэннія працягіўшы сілаў дзяржжиліяну СССР С. Токараў заявіў карэспандэнту «Краснай Зіўзідзе» (у нумары з 17.5.1956), што колькасць работнікаў і служачых у ўсходніх акуратках за піцігодку павінна быць падвойнай моладзі, — а ў гэтым колькасці ўжо вялізарна — пойдуть і да лейшніяў.

Гэта, як і многі іншы фактаў, паказвае, што інстытуцыя прымусовай наўмыненіі прычыніла вадалару. Начальнік разъмашчэннія падзяліўшы сілаў дзяржжиліяну СССР С. Токараў заявіў карэспандэнту «Краснай Зіўзідзе» (у нумары з 17.5.1956), што колькасць работнікаў і служачых у ўсходніх акуратках за піцігодку павінна быць падвойнай моладзі, — а ў гэтым колькасці ўжо вялізарна — пойдуть і да лейшніяў.

Гэта, як і многі іншы фактаў, паказвае, што інстытуцыя прымусовай наўмыненіі прычыніла вадалару. Начальнік разъмашчэннія падзяліўшы сілаў дзяржжиліяну СССР С. Токараў заявіў карэспандэнту «Краснай Зіўзідзе» (у нумары з 17.5.1956), што колькасць работнікаў і служачых у ўсходніх акуратках за піцігодку павінна быць падвойнай моладзі, — а ў гэтым колькасці ўжо вялізарна — пойдуть і да лейшніяў.

Гэта, як і многі іншы фактаў, паказвае, што інстытуцыя прымусовай наўмыненіі прычыніла вадалару. Начальнік разъмашчэннія падзяліўшы сілаў дзяржжиліяну СССР С. Токараў заявіў карэспандэнту «Краснай Зіўзідзе» (у нумары з 17.5.1956), што колькасць работнікаў і служачых у ўсходніх акуратках за піцігодку павінна быць падвойнай моладзі, — а ў гэтым колькасці ўжо вялізарна — пойдуть і да лейшніяў.

Гэта, як і многі іншы фактаў, паказвае, што інстытуцыя прымусовай наўмыненіі прычыніла вадалару. Начальнік разъмашчэннія падзяліўшы сілаў дзяржжиліяну СССР С. Токараў заявіў карэспандэнту «Краснай Зіўзідзе» (у нумары з 17.5.1956), што колькасць работнікаў і служачых у ўсходніх акуратках за піцігодку павінна быць падвойнай моладзі, — а ў гэтым колькасці ўжо вялізарна — пойдуть і да лейшніяў.

Гэта, як і многі іншы фактаў, паказвае, што інстытуцыя прымусовай наўмыненіі прычыніла вадалару. Начальнік разъмашчэннія падзяліўшы сіла